Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 19. júla 2012*

„Protokol o štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky — Článok 36 — Protokol o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev — Články 13, 15 a 23 — Dohoda o sídle ECB — Článok 15 — Uplatniteľnosť ustanovení nemeckého práva sociálneho zabezpečenia, ktoré stanovujú rodičovský príspevok, na zamestnancov ECB“

Vo veci C-62/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Hessisches Landessozialgericht (Nemecko) zo 4. februára 2011 a doručený Súdnemu dvoru 10. februára 2011, ktorý súvisí s konaním:

Land Hessen

proti

Florence Feyerbacherovej,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts a J.-C. Bonichot, sudcovia A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann (spravodajca), A. Ó Caoimh, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, E. Jarašiūnas a C. G. Fernlund,

generálny advokát: N. Jääskinen,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— F. Feyerbacher, vo vlastnom mene,

— nemecká vláda, v zastúpení: T Henze, splnomocnený zástupca,

— Európska komisia, v zastúpení: F. Clotuche-Duvieusart a B. Eggers, splnomocnené zástupkyne,

— Európska centrálna banka (ECB), v zastúpení: E. Carlini a M. López Torres, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 24. mája 2012,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu dohody z 18. septembra 1998 uzavretej medzi nemeckou vládou a Európskou centrálnou bankou o sídle tejto inštitúcie (BGBl. 1998 II, s. 2745, ďalej len „dohoda o sídle“), najmä článku 15 tejto dohody vykladaného v spojení s článkom 36 Protokolu o štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky (Ú. v. ES C 191, 1992, s. 68) v znení pripojenom k Zmluve ES (ďalej len „protokol o štatúte ESCB a ECB“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pani Feyerbacherovou a Land Hessen (Spolková krajina Hesensko) vo veci odmietnutia priznania rodičovského príspevku.

Právny rámec

Protokol o výsadách a imunitách

3 V zmysle článku 13 protokolu o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev z 8. apríla 1965 (Ú. v. ES 1967, 152, s. 13) v znení, ktoré je pripojené k Zmluve ES a Zmluve o Euratome a uplatňuje sa na skutkové okolnosti vo veci samej (ďalej len „protokol o výsadách a imunitách“):

„Úradníci a ostatní zamestnanci spoločenstiev podliehajú v prospech spoločenstiev dani z platov, miezd a požitkov vyplácaných im spoločenstvami v súlade s podmienkami a postupmi stanovenými Radou na návrh Komisie.

Sú vyňatí z vnútroštátnych daní z platov, miezd a požitkov vyplácaných Spoločenstvami.“

4 Článok 15 tohto protokolu stanovuje:

„Rada, konajúca jednomyseľne na návrh Komisie, stanoví režim dávok sociálneho zabezpečenia, ktoré sa uplatňujú na úradníkov a ostatných zamestnancov spoločenstiev.“

5 Článok 23 prvý odsek uvedeného protokolu stanovuje:

„Tento protokol sa vzťahuje aj na Európsku centrálnu banku [ECB], členov jej orgánov a na jej zamestnancov bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia protokolu o štatúte [ESCB a ECB].“

Protokol o štatúte ESCB a ECB

6 Článok 36 ods. 1 a 2 protokolu o štatúte ESCB a ECB v znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti vo veci samej znie:

„36.1. Rada guvernérov na návrh výkonnej rady stanoví podmienky zamestnávania zamestnancov ECB.

36.2. Súdny dvor má právomoc rozhodovať o všetkých sporoch medzi ECB a jej zamestnancami v rámci hraníc a podľa podmienok stanovených v režime, ktorý sa na nich uplatňuje.“

Dohoda o sídle

7 Podľa piateho odseku preambuly dohody o sídle je cieľom tejto dohody „definovať výsady a imunity [ECB] v Spolkovej republike Nemecko v súlade s protokolom o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev“.

8 Podľa šiesteho odseku tejto preambuly bola táto dohoda uzatvorená predovšetkým „vzhľadom na potrebu zabezpečiť, aby bola [ECB] v Spolkovej republike Nemecko schopná dosiahnuť svoje ciele a plniť svoje úlohy úplným a účinným spôsobom“.

9 Článok 1 uvedenej dohody pod názvom „Definície“ vo svojom odseku 9 stanovuje:

„‚zamestnanci‘ znamená zamestnanci ECB v zmysle článku 4c nariadenia Rady (Euratom ESUO, EHS) č. 549/69 z 25. marca 1969, ktorým sa stanovujú kategórie úradníkov a ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev, na ktorých sa vzťahujú ustanovenia článku 12, druhý odsek článku 13 a článku 14 protokolu o výsadách a imunitách spoločenstiev (Ú. v. ES L 74, s. 1 [; Mim. vyd. 01/001, s. 39]), v znení zmenenom a doplnenom nariadením Rady (ES ESUO, Euratom) č. 1198/98 z 5. júna 1998 (Ú. v. ES L 166, s. 3 [; Mim. vyd. 01/001, s. 442]).“

10 Článok 15 tejto dohody nazvaný „Neuplatniteľnosť nemeckého pracovného práva a práva sociálneho zabezpečenia“ stanovuje:

„Vzhľadom na článok 36 [protokolu o štatúte ESCB a ECB] podmienky zamestnávania členov výkonnej rady a zamestnancov nepodliehajú hmotnoprávnym a procesnoprávnym ustanoveniam pracovného práva a práva sociálneho zabezpečenia Spolkovej republiky Nemecko.“

Podmienky zamestnávania ECB

11 Rada guvernérov konajúca najmä na základe článku 36.1 protokolu o štatúte ESCB a ECB prijala podmienky zamestnávania zamestnancov Európskej centrálnej banky („Conditions of Employment for Staff of the European Central Bank“) (ďalej len „podmienky zamestnávania ECB“). Článok 9 písm. a) a c) týchto podmienok zamestnávania ECB stanovuje:

„Zamestnanecké vzťahy medzi ECB a jej zamestnancami sa riadia pracovnými zmluvami uzavretými v súlade s týmito podmienkami zamestnávania. Pravidlá, ktoré sa uplatňujú na zamestnancov, prijaté výkonnou radou bližšie upravujú podrobnosti týchto podmienok zamestnávania.

…

Podmienky zamestnávania sa neriadia nijakým konkrétnym vnútroštátnym právnym poriadkom…“

12 Články 21, 24 a 36 podmienok zamestnávania ECB spresňujú, že všetky tam uvedené príspevky „dopĺňajú príspevky rovnakého druhu pochádzajúce z iných zdrojov. Zamestnanci sú povinní požiadať o tieto príspevky a priznať ich, pričom tieto príspevky sa odpočítajú od príspevkov, ktoré má poskytnúť ECB“.

13 Podľa článku 29 podmienok zamestnávania ECB majú zamestnanci ECB nárok na neplatenú rodičovskú dovolenku. Okrem toho, podľa článku 5 ods. 11 pravidiel uplatňujúcich sa na zamestnancov ECB („European Central Bank Staff Rules“) rodičovská dovolenka môže trvať najviac tri roky na nezaopatrené dieťa, pričom však rovnaký zamestnanec môže celkovo využiť najviac šesť rokov rodičovskej dovolenky. Počas rodičovskej dovolenky zostávajú zamestnancovi zachované nároky na príspevky na nezaopatrené dieťa a príspevky na vzdelanie, ako aj nároky na invalidný dôchodok

a dávky v prípade smrti, pričom naďalej patrí do dôchodkového systému ECB, ale v týchto rozličných súvislostiach sa neplatia odvody. Na základe platenia odvodov je tiež naďalej krytý systémom zdravotného a úrazového poistenia ECB.

Nemecké právo

14 § 1 ods. 1 zákona o rodičovských príspevkoch a rodičovskej dovolenke (Bundeselterngeld- und Elternzeitgesetz) z 5. decembra 2006 (BGBl. 2006 I, s. 2748, ďalej len „BEEG“) stanovuje:

„Nárok na rodičovský príspevok má každá osoba, ktorá

1. má trvalý pobyt alebo zvyčajné bydlisko v Nemecku;

2. žije so svojím dieťaťom v spoločnej domácnosti;

3. sama zabezpečuje starostlivosť o toto dieťa a jeho výchovu a

4. nevykonáva zárobkovú činnosť alebo ju nevykonáva na plný úväzok.“

15 § 3 ods. 3 prvý pododsek BEEG stanovuje:

„Dávky porovnateľné s rodičovským príspevkom, na ktoré má nárok osoba spĺňajúca podmienky § 1 žijúca mimo Nemecka alebo voči medzinárodnej alebo nadnárodnej inštitúcii, sa odpočítajú od rodičovského príspevku, ak sa poskytujú za rovnaké obdobie a ak sa neuplatňujú nariadenia prijaté na základe Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.“

16 Podľa § 2 ods. 1 BEEG treba na účely výpočtu výšky rodičovského príspevku „zohľadniť… v súlade so zákonom o dani z príjmu [Einkommensteuergesetz] sumu pozitívnych príjmov zdaniteľných v Nemecku“.

17 § 30 a 31 prvej časti zákonníka sociálneho zabezpečenia – základné zásady (Erstes Buch Sozialgesetzbuch – Allgemeiner Teil) stanovujú:

„§ 30

1. Ustanovenia tohto zákonníka sa vzťahujú na každú osobu, ktorá má trvalý pobyt alebo zvyčajné bydlisko na území jeho pôsobnosti.

2. Týmto zákonníkom nie sú dotknuté ustanovenia vyplývajúce z medzinárodného alebo nadnárodného práva. …

§ 31

Práva a povinnosti súvisiace s dávkami sociálneho zabezpečenia podľa tohto zákonníka možno zaviesť, ustanoviť, zmeniť alebo zrušiť iba vtedy, ak to stanoví alebo povolí zákon.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

18 Pani Feyerbacher je nemeckou štátnou príslušníčkou s trvalým pobytom v Nemecku, kde vykonávala zárobkovú činnosť, na základe ktorej podliehala nemeckej dani z príjmu a vzťahoval sa na ňu nemecký systém sociálneho zabezpečenia.

19 Z dôvodu, že sa medzičasom stala zamestnankyňou ECB, poberala mzdu podliehajúcu daňovej povinnosti Spoločenstva a odo dňa nástupu do služby sa na ňu vzťahovali podmienky zamestnávania určené touto inštitúciou, pričom uvedená mzda nepodlieha nemeckej dani z príjmu ani nemeckému systému sociálneho zabezpečenia.

20 Po narodení svojho dieťaťa 5. septembra 2008 pani Feyerbacher podala nemeckým orgánom žiadosť o priznanie rodičovského príspevku stanoveného v BEEG.

21 Pani Feyerbacher tvrdila, že článok 15 dohody o sídle, ktorý sa týka „podmienok zamestnávania“, nijako nevylučuje priznanie takejto dávky, keďže rodičovský príspevok nie je financovaný z povinných odvodov do systému sociálneho zabezpečenia, od ktorých sú zamestnanci ECB oslobodení v dôsledku uvedeného článku 15, ale prostredníctvom daňových príjmov. Okrem iného, v prejednávanej veci podľa nej nepôjde o nijaký súbeh dávok, keďže ECB jej nevypláca nijaký príspevok tohto druhu.

22 Žiadosť pani Feyerbacherovej bola zamietnutá rozhodnutiami Spolkovej krajiny Hesensko zo 4. decembra 2008 a 8. januára 2009 z dôvodu, že na základe ustanovení protokolu o výsadách a imunitách a článku 15 dohody o sídle sa na zamestnancov ECB nevzťahuje nemecké pracovné právo ani právo sociálneho zabezpečenia, ale právo Únie, v dôsledku čoho dotknutá osoba, ktorej príjmy okrem iného tiež nepodliehajú dani v Nemecku, nie je nijako oprávnená na rodičovský príspevok.

23 Sozialgericht Frankfurt rozsudkom z 30. septembra 2009 zrušil rozhodnutia Spolkovej krajiny Hesensko a zaviazal ju priznať pani Feyerbacherovej nárok na rodičovský príspevok za obdobie zodpovedajúce dvanástim mesiacom po narodení jej dieťaťa.

24 Hessisches Landessozialgericht, ktorému bolo predložené odvolanie podané proti tomuto rozsudku, sa domnieva, že boli splnené podmienky stanovené v § 1 ods. 1 BEEG, v dôsledku čoho by pani Feyerbacher mala mať nárok na rodičovský príspevok, ak sa nepreukáže, že v prejednávanej veci je výhoda z tohto príspevku vylúčená na základe osobitného ustanovenia.

25 Vnútroštátny súd v tejto súvislosti poznamenáva, že článok 15 dohody o sídle vykladaný v zmysle článku 36 protokolu o štatúte ESCB a ECB, na ktorý odkazuje, by *a priori* mohol predstavovať takéto osobitné ustanovenie.

26 Uvedený súd však tvrdí, že by to tak mohlo byť len vtedy, ak, po prvé, majú tieto ustanovenia prednosť pred uplatňovaním kolíznych noriem vyplývajúcich z nemeckého práva sociálneho zabezpečenia. Bolo by tiež potrebné v tejto súvislosti určiť, či je dohoda o sídle súčasťou práva Únie a či má preto prednosť pred vnútroštátnym právom, alebo či je medzinárodnou zmluvou bez nadnárodnej povahy, ktorá má z dôvodu vnútroštátneho zákona vykonávajúceho uvedenú dohodu rovnakú právnu silu ako ostatné nemecké formálne zákony.

27 Po druhé, uvedený súd poznamenáva, že aj keby sa predpokladalo, že článok 15 dohody o sídle má prednosť pred nemeckým právom, toto ustanovenie by mohlo odoprieť pani Feyerbacherovej výhodu rodičovského príspevku iba vtedy, ak by sa pojem „podmienky zamestnávania“ uvedený v tomto ustanovení aj v článku 36 protokolu o štatúte ESCB a ECB v znení v nemeckom jazyku musel vykladať v tom zmysle, že vo vzťahu k zamestnancom ECB znamená, že sa na nich nevzťahujú nijaké ustanovenia nemeckého práva v oblasti dávok sociálneho zabezpečenia, keďže tieto dávky patria do oblasti sociálneho zabezpečenia alebo sú, ako je to v prípade rodičovského príspevku, financované z daní.

28 Hessisches Landessozialgericht však uvádza, že v tejto súvislosti vznikajú pochybnosti, keďže tento pojem vykladaný doslovne by sa mohol vzťahovať len na podmienky, za ktorých vznikol pracovnoprávny vzťah, alebo rámcové podmienky pracovnej zmluvy, ktoré by v tomto prípade

nepochybne mohli zahŕňať aspekty pracovnoprávneho vzťahu týkajúce sa režimu sociálneho zabezpečenia, ale nie nevyhnutne dávky sociálneho zabezpečenia financované z daní a viažuce sa na zásadu teritoriality.

29 Po tretie, Hessisches Landessozialgericht sa zaujíma o otázku, či článok 15 dohody o sídle predstavuje kolíznu normu, ktorá určuje, že podmienky zamestnávania vydané ECB sa uplatňujú na úkor práva štátu trvalého pobytu pani Feyerbacherovej, a či by sa v takom prípade nemalo z rozsudku z 20. mája 2008, Bosmann (C-352/06, Zb. s. I-3827), vyvodiť, že Spolková republika Nemecko má napriek tomu možnosť rozhodnúť sa uplatňovať svoju právnu úpravu v každom prípade, keďže dotknutej osobe prinesie len dodatočné výhody a nijaké ťažkosti.

30 V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd predovšetkým pýta, či rozsudky zo 16. decembra 2004, My (C-293/03, Zb. s. I-12013), a zo 16. februára 2006, Öberg (C-185/04, Zb. s. I-1453), neurčujú takýto prístup povinne, najmä vzhľadom na to, že prvý z týchto rozsudkov zdôrazňuje, že vzhľadom na článok 10 ES by sa nemalo pripustiť, aby vnútroštátna právna úprava mohla byť prekážkou zárobkovej činnosti v inštitúcii Európskej únie, a tak od nej odrádzať tým, že zamestnanca zbavuje výhody dávok sociálneho zabezpečenia, na ktoré by mal nárok v zmysle svojho vnútroštátneho režimu, ak by takúto činnosť nevykonával. Bolo by však treba určiť, či skutočnosť, že mzdy zamestnancov ECB sú oslobodené od nemeckých daní z príjmov, pričom rodičovský príspevok je financovaný z daní, bráni uplatňovaniu tohto konceptu na prípad, ako je ten, o ktorý ide vo veci samej.

31 Za týchto okolností Hessisches Landessozialgericht rozhodol prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je dohoda [o sídle] súčasťou práva Únie, ktoré má prednosť pred vnútroštátnym právom, alebo ide o medzinárodnú zmluvu?

2. Má sa článok 15 dohody o sídle vykladaný v spojení s článkom 36 [protokolu o štatúte ESCB a ECB] vykladať reštriktívne v tom zmysle, že uplatniteľnosť ustanovení nemeckého práva sociálneho zabezpečenia, ktoré je právnym základom nároku na poberanie dávky, na zamestnancov ECB je vylúčené len v prípade, že ECB v súlade s podmienkami zamestnávania poskytuje svojim zamestnancom porovnateľnú dávku sociálneho zabezpečenia?

3. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku:

a) Majú sa uvedené ustanovenia vykladať v tom zmysle, že bránia uplatneniu vnútroštátneho ustanovenia, ktoré sa vo veci poskytovania rodinných príspevkov riadi iba zásadou teritoriality?

b) Možno úvahy Súdneho dvora [v bodoch 31 až 33 už citovaného rozsudku Bosmann] preniesť na uplatňovanie uvedených ustanovení? Možno usudzovať, že článok 15 dohody o sídle vykladaný v spojení s článkom 36 [protokolu o štatúte ESCB a ECB] nezbavuje Spolkovú republiku Nemecko možnosti priznať rodinné príspevky zamestnancom ECB, ktorí majú bydlisko na jej území?“

O prejudiciálnych otázkach

32 Svojimi otázkami sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 15 dohody o sídle vykladaný v spojení s článkom 36 protokolu o štatúte ESCB a ECB vylučuje, aby mohla Spolková republika Nemecko poskytovať príspevok, ako je ten, o ktorý ide vo veci samej.

33 Najprv treba preskúmať argumentáciu nemeckej vlády, podľa ktorej okolnosť, že Únia nie je zmluvnou stranou dohody o sídle, spôsobuje neprípustnosť návrhu na začatie tohto prejudiciálneho konania.

34 Tejto argumentácii by sa však nemalo vyhovieť. V tejto súvislosti treba uviesť, že z piateho odseku dohody o sídle vyplýva, že táto dohoda bola uzatvorená, aby sa definovali výsady a imunity ECB v Nemecku v súlade s protokolom o výsadách a imunitách. V tejto súvislosti, ako to tvrdia Komisia a ECB, sa článok 15 dohody o sídle obmedzuje na uplatnenie zásad stanovených protokolom o výsadách a imunitách, najmä jeho článkami 13, 15 a 23, ako aj protokolom o štatúte ESCB a ECB, najmä jeho článkom 36.

35 Pokiaľ ide o prejudiciálne otázky, netýkajú sa prípadného práva zamestnancov ECB prijímať dávky sociálneho zabezpečenia poskytované členskými štátmi, ale možnosti týchto členských štátov poskytovať takéto dávky.

36 V zmysle článku 13 protokolu o výsadách a imunitách, platy, mzdy a požitky vyplácané spoločenstvami ich úradníkom a ostatným zamestnancom sú vyňaté z vnútroštátnych daní a podliehajú dani v prospech spoločenstiev.

37 Článok 15 protokolu o výsadách a imunitách stanovuje, že Rada, konajúca jednomyseľne na návrh Komisie, stanoví režim dávok sociálneho zabezpečenia, ktoré sa uplatňujú na úradníkov a ostatných zamestnancov spoločenstiev.

38 V zmysle svojho článku 23 prvého odseku sa protokol o výsadách a imunitách uplatňuje na ECB, členov jej orgánov a jej zamestnancov, pričom nie sú dotknuté ustanovenia protokolu o štatúte ESCB a ECB.

39 Článok 36 ods. 1 protokolu o štatúte ESCB a ECB uvádza, že rada guvernérov ECB na návrh výkonnej rady stanoví podmienky zamestnávania zamestnancov ECB.

40 Na základe uvedených ustanovení ECB prijala podmienky zamestnávania ECB. Podľa týchto podmienok platy, mzdy a požitky vyplácané zo strany ECB jej zamestnancom podliehajú dani vyberanej v prospech spoločenstiev.

41 Podmienky zamestnávania ECB rovnako zavádzajú súbor dávok sociálneho zabezpečenia v prospech zamestnancov ECB, ktoré sú porovnateľné s dávkami, ktoré zvyčajne poskytujú členské štáty, a zahŕňajú najmä zdravotné poistenie, poistenie pokrývajúce nebezpečenstvo úrazu, invalidity a smrti, poistenie v nezamestnanosti, režim starobných dôchodkov, ako aj rôzne rodinné príspevky.

42 Konkrétne, zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že rodinné príspevky stanovené podmienkami zamestnávania ECB zahŕňajú príspevok na domácnosť, príspevok na nezaopatrené dieťa, príspevok na vzdelanie, príspevok na predškolské vzdelanie, ako aj platenú materskú dovolenku po dobu 20 týždňov.

43 Ako vyplýva z bodu 12 tohto rozsudku, podmienky zamestnávania ECB uvádzajú, že nie sú úplne nezávislé od príspevkov pochádzajúcich z iných zdrojov.

44 Otázky položené vnútroštátnym súdom treba preskúmať práve v tejto súvislosti.

45 Hoci je v tejto súvislosti pravda, že článok 15 dohody o sídle bráni štátu, v ktorom je sídlo, uložiť zamestnancom ECB hmotnoprávne alebo procesnoprávne povinnosti na účely priznania dávok stanovených podmienkami zamestnávania ECB, uvedený článok nijako neukladá Spolkovej republike Nemecko ako štátu, v ktorom je sídlo, stanoviť, že uvedeným zamestnancom sa poskytne rodičovský príspevok, o ktorý ide vo veci samej (pozri analogicky rozsudky Bosmann, už citovaný, bod 27, ako aj z 12. júna 2012, Hudzinski a Wawrzyniak, C-611/10 a C-612/10, bod 45).

46 Uvedený článok rovnako nezbavuje Spolkovú republiku Nemecko, ktorá nárok na takýto príspevok nepodriaďuje podmienkam zamestnania alebo poistenia, možnosti priznať ho zamestnancom ECB s trvalým pobytom na jej území, keďže možnosť takého priznania v skutočnosti vyplýva z jej právneho poriadku a relevantné ustanovenia práva Únie túto možnosť nevylučujú (pozri analogicky rozsudky Bosmann, už citovaný, body 28, 31 a 32, ako aj Hudzinski a Wawrzyniak, už citovaný, body 48 a 49).

47 Pokiaľ ide o tvrdenia, ktoré uviedli ECB a Komisia, že autonómia, ktorú má ECB, pokiaľ ide o určenie podmienok zamestnávania, bráni tomu, aby sa jej zamestnancom vyplácal príspevok, o ktorý ide vo veci samej, nie je jasné, v čom by toto vyplácanie mohlo zo strany ECB ohroziť autonómne určenie režimu uplatňujúceho sa na jej zamestnancov.

48 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené, treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 15 dohody o sídle vykladaný v spojení s článkom 36 protokolu o štatúte ESCB a ECB nevylučuje, aby mohla Spolková republika Nemecko poskytovať príspevok, ako je ten, o ktorý ide vo veci samej.

O trovách

49 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

Článok 15 dohody z 18. septembra 1998 uzavretej medzi nemeckou vládou a Európskou centrálnou bankou o sídle tejto inštitúcie vykladaný v spojení s článkom 36 Protokolu o štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky v znení pripojenom k Zmluve ES nevylučuje, aby mohla Spolková republika Nemecko poskytovať príspevok, ako je ten, o ktorý ide vo veci samej.

Podpisy